

Odluka:

U-III/3779/2005

Zbirni podatci

Broj odluke: U-III/3779/2005

Datum odluke: 09.03.2006

Vrsta odluke: Odluka

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

Ustavni sud Republike Hrvatske, u Prvom vijeću za odlučivanje o ustavnim tužbama, u sastavu sudac Željko Potočnjak, predsjednik Vijeća, te suci Ivan Matija, Agata Račan, Smiljko Sokol, Nevenka Šernhorst i Milan Vuković, članovi Vijeća, u postupku koji je ustavnom tužbom pokrenula Ž. H. d.o.o. Z., koju zastupa N. C., odvjetnik iz Z., na sjednici održanoj 9. ožujka 2006. godine, jednoglasno je donio

O D L U K U

Ustavna tužba se odbija.

Obrazloženje:

1. Ustavna tužba podnijeta je protiv rješenja Županijskog suda u Šibeniku, broj: GŽ-618/2005 od 9. svibnja 2005. godine, kojim je odbijena kao neosnovana podnositeljeva žalba, te su potvrđena rješenja Općinskog suda u Šibeniku, broj: Z-4921/01 od 18. veljače 2005. i od 24. ožujka 2005. godine.

2. Podnositelj smatra da je osporenim rješenjima povrijeđeno njegovo ustavno pravo jednakosti pred zakonom zajamčeno člankom 14. stavkom 2. Ustava Republike Hrvatske. Povredu obrazlaže tvrdnjom da je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, broj: Ovr-13792/99 od 7. srpnja 2003. godine, dopušteno ponavljanje ovršnog postupka, te su ukinute sve pravne radnje u provedbi ovrhe. Podnositelj smatra da se odredba članka 102. Ovršnog zakona ("Narodne novine", broj 57/96., 29/99., 42/00., 173/03., 194/03., 151/04. i 88/05.) na koju se Županijski sud u Šibeniku poziva u obrazloženju osporenog rješenja, ne može primijeniti na konkretnu pravnu situaciju jer se ta odredba odnosi na kupce nekretnine koji nisu stranke u ovršnom postupku. Navodi da je smisao navedene odredbe Ovršnog zakona olakšati "unovčenje predmeta ovrhe i naplata tražbine ovrhovoditelja, a ne da se izigraju naknadna pravomoćna ukidanja ili izmjene rješenja o ovrsi između stranaka."

Predlaže usvajanje ustavne tužbe i ukidanje osporenih akata.

Na temelju članka 67. stavka 2. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske ("Narodne novine", broj 99/99., 29/02. i 49/02. - pročišćeni tekst, u daljnjem tekstu: Ustavni zakon) predlaže odgodu ovrhe osporenih akata.

Ustavna tužba nije osnovana.

3. Odredbom članka 62. stavka 1. Ustavnog zakona, propisano je da svatko može podnijeti Ustavnom sudu ustavnu tužbu ako smatra da mu je pojedinačnim aktom tijela državne vlasti, tijela jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave ili pravne osobe s javnim ovlastima, kojim je odlučeno o njegovim pravima i obvezama ili o sumnji ili optužbi zbog kažnjivog djela, povrijeđeno ljudsko pravo ili temeljna sloboda zajamčena Ustavom.

Ustavna tužba nije pravno sredstvo u sustavu redovnih ili izvanrednih pravnih lijekova, nego poseban institut za ocjenu pojedinačnih akata tijela državne vlasti i pravnih osoba s javnim ovlastima radi zaštite ljudskih prava i temeljnih sloboda zajamčenih Ustavom. Slijedom navedenog, Ustavni sud tijekom postupka pružanja ustavnosudske zaštite, u pravilu, unutar zahtjeva istaknutog u ustavnoj tužbi, utvrđuje je li u postupku odlučivanja o pravima i obvezama podnositelja došlo do ustavno nedopuštenog posizanja u ljudska prava i temeljne slobode zajamčene Ustavom.

4. Iz spisa Općinskog suda u Šibeniku, broj: Z-4921/01 razvidno je da je u predmetu Općinskog suda u Šibeniku, broj: Ovr-4809/99 provedena javna dražba radi prodaje određene nekretnine, te da je ovrhovoditelj (J. B. GmbH iz A.), kao kupac nekretnine, uplatio kupovnu cijenu, nakon čega je donijeto rješenje Općinskog suda u Šibeniku, broj: Ovr-4809/99 od 15. svibnja 2001. godine, kojim je određeno da se nekretnina predaje kupcu, te da se u zemljišne knjige upiše pravo vlasništva na ime kupca.

Zaključkom Općinskog suda u Šibeniku, broj: Ovr-4809/99 od 26. rujna 2001. godine, naloženo je Zemljišnoknjižnom odjelu tog suda postupanje po pravomoćnom rješenju o dosudi Općinskog suda u Šibeniku, broj: Ovr-4809/99 od 15. svibnja 2001. godine, upisom prava vlasništva nekretnine na ime J. B. GmbH iz A. (ovrhovoditelja) uz istodoban upis brisanja prava vlasništva podnositelja (ovršenika).

Osporenim rješenjem Općinskog suda u Šibeniku od 24. ožujka 2005. godine, dozvoljena je uknjižba prava vlasništva na nekretnini koja je bila predmet ovrhe, na ime kupca.

Osporenim rješenjem Županijskog suda u Šibeniku, broj:

GŽ-618/2005 od 9. svibnja 2005. godine, odbijena je podnositeljeva žalba protiv prvostupanjskog rješenja te je navedeno rješenje potvrđeno.

U obrazloženju tog rješenja, Županijski sud ističe da je rješenje Općinskog suda u Šibeniku, broj: Ovr-4809/99 od 15. svibnja 2001. godine o dosudi nekretnine postalo pravomoćno 4. srpnja 2001. godine, te da je prvostupanjsko rješenje kojim je dozvoljena uknjižba prava vlasništva na spornoj nekretnini, utemeljeno na mjerodavnoj odredbi Ovršnog zakona.

Drugostupanjski sud ističe da prema odredbi članka 102. Ovršnog zakona, ukidanje ili preinaka rješenja o ovrsi nakon pravomoćnosti rješenja o dosudi, ne utječu na pravo vlasništva kupca stečeno prema odredbi članka 101. Ovršnog zakona. Stoga taj sud smatra da činjenica što je pred Trgovačkim sudom u Zagrebu dozvoljeno ponavljanje ovršnog postupka, te činjenica da su ukinute sve do tada provedene radnje, nema pravnog značaja u konkretnom zemljišnoknjižnom postupku.

5. Prema odredbi članka 101. stavka 2. Ovršnog zakona, mjerodavnoj u konkretnom slučaju, nakon što kupac položi kupovninu i rješenje o dosudi postane pravomoćno, sud će zaključkom odrediti da se nekretnina preda kupcu i da se u zemljišnu knjigu upiše u njegovu korist pravo vlasništva. Tim zaključkom sud će odrediti i brisanje onih prava za koja je rješenjem o dosudi određeno da će se brisati iz zemljišne knjige.

Prema članku 102. Ovršnog zakona, ukidanje ili preinaka rješenja o ovrsi poslije pravomoćnosti rješenja o dosudi nekretnine, ne utječu na pravo vlasništva kupca stečeno po odredbama članka 101. Ovršnog zakona.

6. Ocjenjujući razloge ustavne tužbe sa stajališta članka 14. stavka 2. Ustava, na čiju povredu podnositelj ukazuje, Ustavni sud ističe sljedeće:

Pravno stajalište navedeno u osporenim aktima nadležnih sudova zasnivaju se na pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava (članaka 101. i 102. Ovršnog zakona) i na ustavnopravno prihvatljivom tumačenju tog prava. Ustavni sud utvrđuje da su nadležni sudovi, polazeći od činjeničnog stanja utvrđenog u postupku, obrazložili svoja stajališta iznesena u osporenim aktima, za koja je nedvojbeno da nisu posljedica proizvoljnog tumačenja i samovoljne primjene mjerodavnog materijalnog prava.

Iz navedenih razloga Ustavni sud nije prihvatio navode podnositelja da mu u konkretnom slučaju nije osigurana jednakost pred zakonom, zajamčena člankom 14. stavkom 2. Ustava.

7. U odnosu na podnositeljevu tvrdnju iz ustavne tužbe da se odredba članka 102. Ovršnog zakona ne može primijeniti na konkretnu pravnu situaciju jer se odnosi samo na kupce nekretnine koji nisu stranke u ovršnom postupku, Ustavni sud ističe da prema Ovršnom zakonu, ovrhovoditelj može biti kupac

nekretnine koja je predmet ovrhe, te da niti jedna odredba Ovršnog zakona ne isključuje primjenu članka 102. Ovršnog zakona u slučaju da je ovrhovoditelj kupac nekretnine. Stoga navedenu podnositeljevu tvrdnju, Sud ocjenjuje neosnovanom.

8. Slijedom navedenog, na temelju članaka 73. i 75. Ustavnog zakona, odlučeno je kao u izreci.

9. Budući da je Sud o ustavnoj tužbi donio meritornu odluku, o prijedlogu podnositelja za odgodu ovrhe nije odlučivao.

Zagreb, 9. ožujka 2006.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
dr. sc. Željko Potočnjak, v. r.

Broj: U-III-3779/2005